

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész evre 10 — kr.
Félévre 5 " "
Negyedevre 2 " 50 "
Egy órára 1 " "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Kohányi Gyula.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Negy hasábr. peűt. sorért 5 kr. Nagyobb tarjedelmű s több-231 hirdetések alkú szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj, más den külön beigtatásért 30 kr.

A költségvetés.*)

Debreczen, jan. 14

II. Mióta első cikkünk megjelent, megkezdődött a költségvetési vita s megkezdődött a nemzeti párt elnökének a párt határozatából történt kijelentésével mely szerint ez a párt az egész költségvetési vita folyamán nem fog a vitában részt venni. Ekként tehát pártunk mindössze a néppárttal együtt van arra hivatva, hogy a kisebbséget a logika szerint is kötelező ellenőrzést és kritikát gyakorolja a kormány tényeivel és terveivel szemben.

Első cikkünkben foglalkoztunk azokkal a kérdésekkel, amelyek a miniszterelnökség, a belügyi és királyi személye körüli miniszteri tárcza körébe tartoznak, most lássuk a többiekét . . .

Legelső sorban áll ezek között a kereskedelmi és pénzügyi tárcza körébe tartozó közgazdasági kiegyezés és a kvóta kérdése. A nemzeti párt kimondta ugyan, hogy majd a konkrét javaslatok alkalmával részt vesz a vitában. sőt az obetruckzióra is hajlandó lesz. — azonban minthogy most némaságot vállalt, egyedül mi vagyunk akik a kormány terveit a megérdemelt erős kritikában részesíteni hivatva vagyunk.

Feleletre kell kényszerítenünk a kormányt, akar-e az önálló vámterület alapjára lépve megszakítani minden tárgyalást az osztrák kormányval, avagy

*) Az első cikket lásd a „Debreczen” 9. (jan. 12.) számában.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Arany Jánosnál.*)

— Visszaemlékezés. —

írta: **E. Kovács Gyula.**

Életemben, huszonkét éves koromban kétszer voltam Arany Jánosnál, Pesten.

Rám nézve első ottlétem is fontos volt mert arcképén kívül az előtt, soha sehol még az utcán se láttam. Tehát legelőször saját lakásán, édes otthonában színről-színre látni, szemről-szembe állani az országos nagy magyar poétával a ki T o l d i t írta, a kit Petőfi méltónak tartott arra, hogy költeményével üdvözölje; a kinek nagysága meg ezt a legnagyobb Petőfit is döbbenésbe ejtette. — Avagy miért riadt volna e kérdésre: »Hány éves Arany?« s midőn feleletül azt kapta hogy h a r m i n c z — miért léleg-

*) A kiváló művész tudvalevőleg mához egy hétre tartja meg Debreczenben 40 éves színészi jubileumát. Ebből az alkalomból közöljük ez érdekes tárczát.

folytatni kész Magyarországnak eladását, jövedelmeinek Ausztria részére lekötését, hazánk polgárai véres verejtékének az osztrák ipar gyomrában leendő eltemetését további tíz éven át? — Kiméletlen és késhegyig menőharczot kell indítani a kormány tervei ellen, ha azok, mint valószínű — az eddigi alapon mozognak, még a költségvetési vita folyamán, hogy ekként az ország közvéleménye eleve fel legyen hívva a merényletre, melyet az adózó nép vagyona jóléte és szorgsima ellen a kormány kényszerít az osztrák kormányval folytatott kiegyezési tárgyalások során. Hiszen tudvalevő, hogy Ausztriában meg nem állhat a lábán olyan kormány, amelyik a jelenlegi állapotot fentartani kívánná, pedig nekünk már ez is elviselhetetlen, 31 százalékos kvótával!

Van még a kereskedelmi tárcza körében több fontos kérdés, amelyekre azonban elég időnk lesz a részletes tárgyalás során kitérni.

A vallás és közoktatásügyi tárcza tárgyalásánál ismét izoláltan állunk, — mert hiszen mi a kormányt nem tartjuk elég radikálisnak, a néppárt pedig nagyon is annak tartja. Egy nagy fontosságú kérdés merült fel itt az utóbbi napokban, amely Achilles-sarka kell, hogy legyen a kath. autonómiának. A csabai patronátus kérdése az, melyet a múlt héten egy királyi rezolúció úgy döntött el, hogy a nagyváradi püspök kijelöli s a törvényhatóság katho-likus tagjai választják a róm.

kath. plébánost, de az egész adózó polgárság fizeti a városi kegyuraság kötelező joga folytán. 1848 óta ilyen igazságtalanságot nem követte el a protestánsokon. Ezt szó nélkül hagyni, — érte a kormányt feleletre nem vonni képtelenség. S még azt mondják, hogy van jogegyenlőség Magyarországon! Mert vajjon miféle egyenlőség az, hogy B. Csabának háromnegyed részben ág. hitv. ev. polgárai fizessék községi vagyonuk, illetve adójuk jövedelméből a róm. kath. plébánost, de annak személyét illetőleg semmi beleszólásuk ne legyen?! Mielőtt a róm. kath. egyház autonómiája létesül, az efféle kérdéseket végleg meg kell oldani.

A másik nagyon égető kérdése a kultusz tárczának a görög katolikusok magyar liturgiájának ügye. Pártunk nem elégedhetik meg az eddige tárgyban nyújtott felvilágosításokkal követelnie kell a teljes világosságot, a kormány álláspontjának kifejtését s annak biztosítását, hogy a kormány kész Róma esetleg kikérendő újabb válaszában tagadó volta esetére az 1895: XLIII. tcz. alapján a magyar katolikus egyházat törvényesen elismerni, sőt annak a törvényesen bevett vallásfelekezetek közé leendő emeléséről gondoskodni.

A kultusz-kérdések közül beható vitát igényel a protestáns, illetve a törvényesen bevett vallásfelekezetek állami ellátásának ügye is, vagyis az 1848: XX. tcz. rendelkezésének legalább részben leendő megvalósítása. A mi pár-

zett föl megkönnyülten e szavakkal: »a k k o r n e m f e l e k.«

Ezt a nem sippal: dobbal, trombitával nem századvégi divatos módon pajtásk odással fölfújt, hanem igazi két orszagra szóló nagyságot elevenen magam előtt látni, esetleg beszélni, szót váltani vele, ha csak egy-kettőt is, elgondolhatni hogy oly »nem földi kéj«, oly eirhatatlan öröm és boldogság volt szám nézve, a minőhöz hasonlót, lefolyt életemben sem az előtt, sem azután, — nem sokszor éreztem.

Különben is, gyöngeségem gyarlóságom érzete-é, nem tudom de nagy emberek jelenléte mindig zavarba hoz, elragad, úgy hogy közelökben csak lassan tudok szóhoz jutni idő kell leküzdenem elfoglaltságomat. Valami kínos gyönyörűség.

Első látogatásom csak abból a jelentéktelen alkalomból történt, hogy Egressy Gábor, ki még akkor nem volt rendes megválasztott hanem csak pártoló tagja a Kisfaludy-Társaságnak, tagsági díjának egyik három havi részletet a négy forintot küldötte el általam,

hogy neki mint titkárnak kezéhez szolgáltatassam.

Már akkor is a három pipa-utca sarkán lakott az üllői ut dereka felé, mint későbbi második látogatásomkor.

Szeremcsémre fölmenet nem talákoztam senkivel; rá akadtam egyenesen, így nagy szívdobogásban nem kellett még idegen érintkezésekkel is növelnem belső felindultságomat. A szobában vagyis a »F i g y e l ő« szerkesztőségben nem volt más senki csak ő. Arcképe után tüstént fölismertem. S anélkül hogy bemutatkoztam volna meglehetősen esetlenül egyenesen csak ezen kezdtem:

— Egressy Gábor tisztelt a szerkesztő urat és ezt a levelet küldi

Fölbontja; a mellékelt levelet olvassa. Én bámulok döbögök és nézek mint Mózes az égő csipke bokor előtt azzal a különbséggel, hogy Mózes már akkor is volt valaki, én senki. Bámulok, mintha minden poruson szem volna.

— Tehát ez az! Ő az! Ez ő!

— Kicsoda ön? kérdé, mélyen megnézve

tunk teljes igyekezetével azon volt mindig, hogy é törvény a maga egészben minél előbb megvalósuljon, azonban addig is, míg ez lehetséges, okvetlenül szükséges, hogy legalább annyi nyerjen törvényhozási elintézés, hogy minden lelkész elérjen élete folyamán legalább 1200—1400 frt törzsfizetést s a megfelelő korpótlékokat.

A közoktatási kérdések közül az örökké aktualis népnevelés mellett a középiskolai jogositás kérdése az, a melyben bővebb felvilágosításokat szeretnénk a minisztertől hallani. De ezenkívül szónak kell esnie az egyetemi viszonyokról, valamint az egységes jogi államvizsgálat kérdéséről, különösen ez utóbbinak megoldása égető kérdés. Tudvalevő dolog, hogy a múlt országgyűlés egyhangu helyesléssel fogadta Csáky gróf törvényjavaslatát e tárgyban, lehetetlen, hogy az új képviselőház teljesen ellenkező álláspontot foglaljon el s ne követelje Wlassics-tól az általa visszavont javaslatnak újból való betervezését.

Az elmaradt tárczákról majd a következő cikkben.

Spectator.

A képviselőház mai ülése. A képviselőház ma d. e. tartott ülésén folytatta s befejezte az 1897. évi költségvetés általános vitáját. Szólasra csupán hárman voltak még felírva. Páder Rezső, Asbóth János és Városovics Gyula, ki azonban már a miniszterelnökség tárczájához iratkozott fel. A mai ülésen a költségvetés vitája előtt a VIII. bíráli bizottság Komjáthy Béla lemondása által megüresedett tagsági helyet is betöltötték.

és bosszuszaru pipájával kezében az asztal belső oldalán állva.

— Kovács Gyula (E. még nem volt.) mintegy két hónapos tagja a nemzeti színháznak.

— Miért ön hozta a levelet?

— Rokona vagyok Egressynek. Épen nála voltam. Rám bízta s én boldog vagyok ha neki szolgálhatok, s hogy őnt látta h a t o m ezt már csak gondoltam lelkem mélyén.

— Köszönöm. És ekkor már kezét szorított velem. Köszöntem s jöttem.

Emlékszem, hogy eszem nélkül haladtam az utcán bensőmben fordított tekintettel . . . magamból kikelve . . .

Majdnem önkívületben vizsgáltam lelkem előtt álló képét:

— Nem elégitett ki. Nem ilyennek képzeltem. Az a bajusz . . . nem szeretem . . . s milyen lefelé áll . . . Jó Szalontán . . . de itt . . . Tehát csak a szeme mutatja ezt a nagy elmét, azt a tiszta látást, azt a rendkívüli szellemet, azok az átható mély tűzű majd nem éles sötét szemek . . . különben csak hogy tudom a járást . . . elmegyek én még hozzá . . . most már ezután nem félek . . . csak jelenjen meg nyomtatásban a versem . . . így mit is szólhattam volna . . . most jön kettő . . . egyik a H ö l g y f u t á r -ban, másik a N e f e l e j t s -ben stb.

A hadházi szocialisták.

Motto: A féreg, ha tiprod,
[visszafordul fővel.
Arany,

A »Debreczeni Hírlap« jan. 6-án megjelent s egyik jóakaróm által kezemhez jutott száma egy s e n s a t i ó s hirt bocsát világgá, azt, hogy Hadházon a g r á r s z o c z i a l i s z t i k u s m o z g a l m a k v a n n a k. S úgy írja, hogy ezek a mozgalmak »lelketlen izgatók« szavára keletkeztek. Ezek a lelketlen izgatók Simon Károly és Tatar Gábor.*)

Ugy volna talán helyén, ha ezt az abszurd, rosszakaratu vádat, mely egy csapással a mi tisztességünkön s városunk jó hírvenélit üt csorbát, ott csafoljuk meg, a hol ez a szabadsajtó szegényére napvilágot látott. De azzal a lappal, mely előtt két tisztességes ember s egy város becsülete oly csekélység, hogy nem ártallja azt pellengérré állítani a nélkül, hogy utána járna: van-e erre csak a legparányibb ok és alap — én szóba nem állok.

Azért a t. szerkesztő urat kérem, a kinek — minden szocialistaságom dacára is — a multba nyuló személyes ismeretség révén számítok némi rokonszenvére, sziveskedjék b. lapjában helyet adni a czáfolatnak.

Bocsánatot kérek, ha talán olyan dolgokra is kiterjeszkedem, melyek látszólag nincsenek ugyan szoros összefüggésben az említett hírral, de alapjukban egyek, egy a kiindulási pontjuk, egy a czéljuk.

Ennek a hírnék a megjelenése szorosan összefügg azzal a lelketlen hajszával, melyet ellenem és Tatar Gábor birtokossági jegyző ellen Ferenczy Elek főszolgabíróknk s Sinay János községi jegyző a közelebbi orsz. képviselő választásokból kifolyólag megindítottak, melynek nem kevesebb a czelja, mint a mi erkölcsi és anyagi existenciánk megsemmisítése. Ezért kell nekünk izgatónak, veszekedőknek, lázítóknak, közveszélyes egyéneknek, szocialistáknak lenni (ha így haladunk, legközelebb

*) A D. E.-ben is jelent meg nevek említése nélkül efféle hír, hogy t. i. F. E. főszolgabíró jelentést tett a megyén, mikép két kaputs ember által szított izgatás folyik Hadházon.

Ki tudná már ma azt mi minden nem forgott neki melagedett fejében. Annyi bizonyos, hogy kétszeres erővel sürgettem verseim megjelenését. Meg is jelent mindkettő csakhamar az első a H ö l g y f u t á r -ban a másik később amott.

De most már egy újabb megírásával voltam folytonos lázban, gyötrelemben. Ennek mindkettőnél, de sőt minden eddig írott nálkülönbnek kell tenni, mert ezt A r a n y Jánosnak viszem a »F i g y e l ő « -be. Hogy még akkor nem lett »K o s z o r u « -va onnan tudom, hogy ép e napokban olvastam S z á s z Bélának egy szerkesztői üzenetét versben valakihez:

»Várja, várja, de hiába várja
Leveledet F i g y e l ő bojtárja.«

Végre készen lett az óhajtott poema. — Czime: »O l y a n s z é p v a g y , o l y a n f i a t a l v a g y.«

Elindulok egy fényes nyári délelőtt, zsebémben a »N e f e l e j t s « -ből kivágott nyomtatásban megjelent versem és az ujonnan írott kéziratban. A H ö l g y f u t á r -ban megjelentet nem szerettem nagyon. Szerencséje neki! Mert azt is elkeltet volna olvasni.

— Itt a sarok . . . a Három pipa-utca sarka . . . Ott az emelet. Ilyenkor van otthon legbizonyosabban a kis D ö m ö t ö r János is azt mondta. Igen csak hogy már majdnem

már bizonyosan rablók, gyilkosok leszünk.) Ezért kell városunk tisztességes, józan lakosságának »lázongásra hajlandó s már több esetben fegyveres beavatkozást előidézett izgag természetűnek« lenni, a mint azt Ferenczy Elek főszolgabíró ur 686-1896 kib.sz. ítéletében mondja.

Nem akartunk erről az ügyről a nyilvánosság előtt beszélni, mert ez az ítélet reánk vonatkozik, s bármily ártatlanul sülyt is, reputációnknak nem használ annak szélesebb körben terjesztése, de nem akartunk azért sem, mert Ferenczy Elek főszolgabíró ur személyében kiméltük a közhatalóság tekintélyét, melyet ez az ítélet minden elfogulatlan ember előtt nagy mértékben lealáz és mert reméltük és reméljük, hogy a törvény rendes útján, a pártos indulatot, személyes gyűlölködést nem ismerő bírák, elégtételt szolgáltatnak nekünk.

De a nyilvánosság előtt is megtamadott reputációnk felold immár a személyes tekintetek zárja alól. A teremő ami lelkünkbe is beoltotta a féreg ösztönét s az önvédelem kényszerit kimondani, hogy Ferenczy E. főszolgabíró velünk szemben úgy is mint bíró, ugys mint tisztviselő méltatlanul s igaztalanul viselkedik. Lehet, hogy ez eljárást Sinay J. jegyző hivatalos jelentéseire s privát árulkodásaira alapítja, de ha Ferenczy E. ur igazi gavaller, a ki megveti a hazugságot, besugásokat s több efféle férfiatlan tulajdonságokat, akkor már régen elveszti előtte Sinay J. a hitélet.

Nem emlékezik reá: mit tett S. J. a Hadházon 1894. ápril 9-én megejtett jegyzőválasztás alkalmával, a mikor egyik pályázó fiatal emberre, amint később a bíróság előtt elismerte — teljesen alaptalanul a s i k k a s z t á s emberölő vádjat merte a közgyűlés előtt vakmerő bátorsággal hangoztatni?

Nem emlékezik rá, hogy 5—6 nappal ezt megelőzőleg önmaga úgy nyilatkozott, előttem és S ó l y o m Antal h.-bőszörményi lakos előtt, Hadház város eme legfőbb tisztviselőjéről, hogy: már a lejtő alsó fokán áll, mert hazudni is képes s erre konkrét esetet hozott fel?

És most mind szent hitelességű amit ír vagy állít fölünk.

Ellemben én lázító vagyok, akinek tiszt

két hónap mult el első ittlétem óta. — Ez alatt újra idegenné lett, elismeretlenedett előttem . . . megint félek tőle . . . akkor könnyű volt . . . nem a magam dolgában jártam . . . Nem akartam tőle kérni semmit . . . Hátha nem tetszik neki . . . hátha . . . háromszor egyszer fel s le nyöszörgök az üllőn uton a sarok közelében . . . De hisz ez gyávaság . . . együgyűség . . . nem esz meg . . . ha kinevet is . . . ha rossz: legalább tőle hallom meg . . . megkérdem, mondja meg van-e bennem tehetőség . . . E g r e s s y ugys szereti ha »f i r k á l o k « . . . ha nincs . . . ha ő mondja, hogy nincs: akkor abba hagyom . . . akkor egyedül a színészetnek élek . . . az is elég szép dolog.

Egyszer csak neki vágok és haladok fölfelé.

Az előszoba és pitvar félemben neje állt: — Ki tetszik keresni?

— A szerkesztő urat. — Befelé mutatott.

Bementem. Ekkor már be is mutatkozott. Kezdttem egy kiesit városiasodni. Elmondom hogy hogy mi hozott. Elmondom hogy rég írok verseket, hogy magamtól tanultam, perszo azt tudtam, hogy ő meg az apjától tanulta, hogy a debreczeni kollegium növendéke vagyok, hogy már két versem jelent meg nyomtatásban. De az semmi. Legfőbb ágyam az lenne, ha a F i g y e l ő b e n

tesseges, korrekt tarsadalmai magatartasat az ellensegeim sem tagadjak, a ki epen F. E. ur elott is bebizonyitottam mar, hogy a kozérdek szempontjaból a magán sérelmet is elhallgatni kész és képes vagyok.

Emlékszik-e még az 1895. télen lefolyt bíróválasztásra. Mikor a főszolgabíró ur gunyt üzött velem, gunyt üzött városonk közönségével, a mikor engem, egy volt finánczeval, akit epen ő mozdított el büntető bírósági ítéletre hivatkozva fogyasztási ellenőri állásától, kijelölt a bírói állásra — holott mint tanított törvény szerint sem szabad lett volna jelölnie — s mikor a közügyekkel s az én személyemmel üzött ezt a méltatlan játékát melylyel saját állítása szerint tartozott az egészségének helyrehozta az azzal, hogy egy hét múlva jelölte azt, akit a közönség óhajott s aki rövid hivataloskodása alatt is bebizonyította, hogy megerdemli minden a községe javát szíven viselő ember pártolását, elfelejtettem mindent, még annyi elégtételt sem vettem magamnak, hogy a nyilvánosság elé vitellel fizessem vissza a kölcsönt ezért a — szeliden jellemezve — drasztikus tréféért.

Sőt örülve a közérdek ügyének győzelmén, nem maradt fenn szívenben a neheztelésnek csak egy paránya is Ferenczy E. ur személye iránt sem s rajtam — sem az eset után közvetlenül közöttünk lefolyt vita sem egyéb alkalommal történt érintkezés alatt nem tapasztalhatta, hogy akár szavaimban, akár külső magatartásomban egyéni vagy hivatali személyt sértő legkisebb tiszteltetés nyilatkozott volna, holott ő engem — akinek személyét is alig, működését pedig közvetlenül épen nem ismerte — említett tényével egyszerűen csuffá akart tenni.

És most összeférhetetlen lázító vagyok. Az vagyok, ha a közérdek, az igazság, jog és törvény becsületes, tisztességes, törvényes alapon álló védelme — lázítás.

Az vagyok, ha a nemzeti, polgári és emberi jogok eszményét szellemében és tétéles törvényekben hirdető 48-as elvek fenntartásáért, győzelméért a maga idejében való tisztességes, a legtisztább erkölcsi alapokon álló tevékenység — lázítás.

Az vagyok, ha lázítás az, hogy a legszebb polgári jog, a választási jognak — melynél fogva az ország terhére hordozó, a haza jele-

néért, jövőjeért lelkiismerete, utódai, gyermekei előtt e jog gyakorlásával felelős polgár őt évenként egyszer egyetlen szóval befolyhat a haza sorsának intézésébe — pénzért, kicsinyes pártikuláris, vagy epen önző érdekekért eladását alávalósnak hirdetem.

Igy lázító vagyok. De ily értelemben felemlt fővel viselem azt az ellensegeim részéről lealacsonyításomra világgá dobott jelzőt.

Megmondom én majd, mi lázít, ki lázít Hadházon, de előbb az elől említett cikkekre felelek meg, kijelentvén, hogy a »h. hadházi közbirtokosság lázadása« címet viselő rövid újdonság a hazugságok egész sorozatát tartalmazza. Hazugság az, hogy itt agrár szocialisták mozgalma volna. Itt ilyenről nem tud senki semmit. Hazugság az, hogy itt a szocializmusnak talaja volna (ha csak az ilyen hírek fel nem keltik a még eddig azzal ismeretlen nép kíváncsiságát, hogy tulajdonképpen mi is hat a szocializmus.)

A cikkben felhozott s nem három hóval, hanem három évvel ezelőtt történt eset egyszerűen csalás volt, a melynek a legszegényebb néposztály közül igen csekély számmal ültek fel. Egy Molnár nevű ember ugyanis azt terjesztette — a minnek volt is valami kis alapja — hogy a kormány telepítéseket akar a Bánáiban eszközölni és pedig tiszta magyar református emberekből. S ő egy nagy ural — talán magával a miniszterrel — összei kötetésben van és a ki ajánkozik, kieszközli, hogy a telepítvényesek közé felvegyék. Hazat építsenek neki, meg a család tagjaihoz képest kisebb nagyobb területű szántóföldet kaphasson hosszútörlesztés mellett. Az ajánkozótól aztán csekélyebb összegecskét szedett fel a költségekre. Ezt az embert a törvény elé állították, de hogy mi történt vele, itt bizony nem tudjuk, annyira csekély érdeklődés kísérte a veszedelmes s nehezen elfolytható szocializmus mozgalmat.

Hazugság, hogy Tatar Gabar tanítói állásából elmozdítottatott volna.

Hazugság, hogy a »ket vezér« hitta volna össze a népgyűlést, mert csak az egyik »vezér« Tatar Gábor, nyolcz városi képviselő társával, törvényes formában cselekedte azt.*

*) Lásd a főszolgabírói hivatalhoz beadott jelentést.

Ellenben igaz, mikép e népgyűlésnek az lett volna a célja, hogy demonstrálja azt az általános felháborodást, melyet a december 10-én lefolyt, a méltányosságot, a közkormányzatban szükséges tapintatot s több esetben a törvény egyenes rendelkezéseit megsértő tisztújítás ellen elterjedt. S ezen a népgyűlésen ott is lett volna — csekély kivétellel, városunk összes lakossága, a legkisebb rendtelenség nélkül jelezést adott volna gondolkodásának, kimondta volna a felelősséget s aztán szépen, csendesen eloszlott volna. Ettől félt inkább — ennek a gyűlésnek erkölcsi sikerétől — a gyűlést beilló hatalom, nem a szocialis izgatástól, a minnek itt egyetlen jelenségét sem mutathatja fel senki.

Hazugság az, hogy Simon Károly és Tatar Gábor rávették a közbirtokosságot, hogy tisztújító közgyűlést január 3-án tsrtsa meg s majd ez alkalommal le- t á r g y a l h a t j á k a n é p g y ű l é s ű g y e i t i s, m e r t :

1-ör Simon Károly a közbirtokosság választmányának nem is tagja, annak semmiféle ügyeibe semmiféle czimen be nem foly ;

2-ör. A közbirtokosság választmánya már a múlt év november 29-én tartott ülésének 95 sz. végzésével kitűzte a f. év január 3-ára a tisztújító közgyűlést.*

3-ör. A közgyűlésre a főszolgabíró is me- lett volna hiva még idején, ha oly nagyon nem siet — úgy vélt — törvényes hatalmának éreztetésével.

Hazugság az, hogy a közbirtokosság választmánya a »vezetők« által felizgatva gyűlt volna legközelebb ö-sze s mondta volna ki a főszolgabírói rendelet ellen tiltakozását, mert ez a tiltakozó végzés a Hadházy József alelnök vezetésével tartott vál. ülés által teljes egyhangúsággal hozott a többek között id. Hadházy Endre, Hadházy László, Hadházy József nyug. járásbíró, Hadházy Gergely választmányi tagok jelenlétében és hozzájárulásával a kik sem Tatar Gábor sem Simon Károly befolyása alatt bizony nem állanak. Ők maguk

*) A hiteles jegyzőkönyvi kivonat megtekinthető a szerkesztőségben.

jelenhetne meg legalább egy — e végből hoztam is egyet melyet egyenesen a Figyelőbe írtam. En a szerkesztő ur véleményétől függeszttem föl egész jövőndómet, irói sorsomat stb.

— Tessék leülni. — Ekkor is pipázott. Leültem szemben véle — isten tudja hogy.

— Kérem a nekem szánt verset. Áadtam Szerencsém most se volt nála senki; nem zavart egy lélek se.

Lecsüngő, sehogy se tetsző bajusza alól bojtos fürtöket eregetve, figyelmesen olvasott. Arany János olvassa az én verseimet. Európa semmi! . . . Csend volt, nem hallatszott semmi, csak szívem dobogása.

Végére jut. — S igen nyájas, igen barátságos arczeval — kezében tartva a verset és pipát megszólal:

— Egészen jó magyaros verselés. De nem tisztán lírai darab. Inkább didaktikainak mondható. Én megvallom ezeket nem igen szeretem. Van benne lírai hangulat is; de epen az a baj, hogy sem nem egészen didaktikai. Kerek egy egészen lírai költeményt, az a ki ezt írta, olyat is fog írni. Akkor legyen szerencsém.

Erre én — fel batorodva b z t a t ó j ó s á g o s mosolyától — előhuzom oldalzsebemből a Nefelegtől kivágott s im már kinyomtatott

versemet »A hivalkodónak« címmel s átnyujtom neki.

— Bocsánatot kérek, hogy tovább is alkalmatlankodom; de mivel a szerkesztő ur véleménye talán egész életemre kitartó eihatózó lesz: Kegyeskedjék ezt is elolvasni és ítéletet mondani fölötte.

Ezt B u l y o v s z k y Gyula nagyon megdicséerte.

Ezt is elolvassa türelemmel.

— No lássa. Ezt már szívesen közölném magam is. (Lehet hogy csak udvariasságból mondta — de legalább mondta). Tessék csak leülni. Mart ennek az olvasása alatt már állottam. Azonban — ön meg fog engem érteni — kötemény így is szép — különösen az utolsó stropha — fenszóval olvassa:

»Gyönge nő vagy, üdvöd a fény,
Üdvözülj hát, csillogj ragyogj;
Csak hogy err' a fényre ott fönn
Mit mondanak a csillagok?!

de epen azért, — ha azt az alapeszmét, amelyet a második strofában fejez ki — ha az előtt az utolsó stropha előtt még egyszer megüti hangoztatja: kétszeres hatása lesz az egész költeménynek. Ért engem?

— Hogyne? Csak hogy már bajos ha egyszer az ember . . .

— Nem a — csak gondolkozni kel rajta. Itt valami korrekció van a közepén. »S z e n t e « epitheton volt nyomva eredetileg ugy-e?

— Igen a »S z e n t e« helyett felelém szegyenkedve.

— Előbb kellett vón kijavítani. Hiszen a »S z e n t e s « nagyon jó kifejezés csak — hogy nem a »S z e n t e«-re, hanem a »K é p m u t a t ó«-ra. — Nem kell elhamarkodni semmit.

Ezzel nagy hálalkodó köszönetek közt, nyujtott kezét forrón szorongatva elővék.

Mit gondolt rólam az ő jó lelke tudja. Azzal persze teljesen tisztában volt, hogy felőlem nyugton alhatik. Én ugyan nem fogom babérjait megtépni. Ő engem bizonynyal elfelejtett, mint sok más hasonló módon alkalmatlankodót — én természetesen. Soha de soha . . .

Ettől kezdve, akár vette észre akár nem mert néha láttam hogy csak a tette nagy előttem, a lelke ég tudja hol jár . . . hűségesen köszöngettem neki. Utóljára tizenöt év előtt láttam, mint beteget a Margit szigeten egy dus lombozatu fa árnyában az Arany Laci feleségével. Le lehetett volna őket festeni s aláírni: »T a v a s z é s T é l.« Elhaladva elhaladva mellettük most is emlékszem, mily különös érzések közt mormoltam vissza felelőjk:

»Zárt sisakon s pajzson kézbe kemény [kardú,
Nagyfalusi Arany, Szalontai hajdú.«

tiltakoznának a legerélyesebben az ellen ha valaki róluk azt merné állítani.

Mi marad hát már igaznak a jeles közleményből?

Igaz az, hogy izgatottság van Hadházon a lelkekben és mely elkeseredés. De sietek megjegyezni, hogy ez a legkorrektebb törvényes formában nyer külsőleg kifejezést.

Van izgatottság. Megszülte ezt a már jellemzett tisztviselőválasztás.

S táplálják a felülről jövő s a városi képviselet és a közbirtokosság törvényes jogait — ha nem szándékosan, de tényleg korlátozó rendeletek, intézkedések s táplálják Sinay János jegyző manőverei, melyekkel két héten keresztül a közégi képviselő testület tagjainak törvényesen kifejezett akarata daczára — megakadályozta, hogy a tisztviselő választásról felvett jegyzőkönyv hitelesítése és egy alubrott és Tatar Gábor erkölcsi rehabilitációját célzó indítvány a képviseleti közgyűlés napirendjére kerüljön.

Taplalja a 686/1896 kih. sz. főszolgabírói engem és Tatar Gábert sulytó ítélet — a mely a Megváltó születésének ünnepét két nappal megelőzőleg a legnagyobb nyilvánossággal, a főszolgabírói rendeletére összehívott összes előjárásági tagok előtt hirdettetett ki, a mely — eltekintve attól — mennyiben van igazsága magára az ítélet alapjaul szolgáló puszta tényre nézve — a mit a felebb viteli bíróságok fognak majd eldönteni — indokolásában a személyes bosszúból elvakított S. J. jegyző által kiállított s csalfa módon a volt közgyám, mint helyettes bíró által is aláíratott közégi bizonyítványra hivatkozva nemcsak az erkölcsileg megbélyegző vadak özönét zudítja reánk, hanem egyikünk ellen olyan durva kifejezésekre ragadtatja magát, mely nem hogy egy ítélkező bírósághoz, de egy művelt emberhez sem illik. (Ezek a kifejezések: p i m a s z, a r c z á t l a n.)

S lehet-e csodálkozni azon, hogy van még az emberekben anyai erkölcsi érzet, hogy felhaborodnak, ha szembeszökő valótlanosságok állításával tör az igazságot mindenek fölé helyezni hivatott bíró olyan egyének erkölcsi megsemmisítésére, a kik a társadalomnak a magok körében tisztességes s hasznos tagjai.

Nem tartom sem ildomosnak, sem szükségesnek ismertetni az ügyet akkor, a mikor az felelősség alatt áll s a mikor teljes bizodalommal vagyok arra nézve, hogy az illetékes bíró, minden személyi tekintetek, feltevéseivel, az igazságot fogja keresni és kiszolgáltatni. De barátaimra való tekintettel akik közül épen Debreczenből is már többen kezdezősködtek az ügy miben állása felől s azon jóakaróimra tekintettel, akiknek becsületesét mindez ideig birni szerencsés voltam: emelt homlokkal s igaz lélekkel állítom itt a nyilvánosság előtt, hogy semmi olyat nem tettem, ami akár egyéni, akár hivatali tisztességemen fölött ejthetne.

Egyébiránt az egész ügyet megismertető iratok, okmányok másolatát három napra leteszem a »Debreczen« szerkesztőségébe s felhatalmazom és kérem a tek. szerkesztő urat, hogy az érdeklődőknek megmutatni sziveskedjék.

Azokból azon alaptalan hazugságokat tartalmazó hír forrására is lehet következtetni, amely ezen védekezés megírására okul szolgáltat s amelylyel az embereket és dolgokat ismerő közönség előtt nem munket, hanem magát piszkolta be a tudósító, mert: t i s z t e s s e g e s f é r f i n e m h a z u d i k.

Simon Károly.

Táviratok.

Országgyűlés.

Elnök: Szilágyi Dezső.

A képviselőház mai ülésén folytatták a költségvetési vitát.

Az általános vitát még ma sem fejezték be, m i n t pedig azt a kormány bizonyosan hitte.

Az ülés elején a bíráló bizottságban megüresedett helyet töltötték be, mely K o m-

j á t h y Béla lemondásával vált szükségessé. A hiraló bizottságtagja, választás utján B o d a Vilmos lett.

A költségvetési vitához elsőnek P a d e r Rezső szólott, ki hosszabb beszédben fejtette ki a néppárt álláspontját. Erélyes szavakban tiltakozott W l a s s i c s miniszter vádjai ellen, melyet az tegnapi beszédeben M a j o r néppárti képviselő szavaira válaszolt. Felszólta a minisztert, hogyha olyan nagyon meg van győződve azon katolikus papok izgatásairól, kiket beszédeben említett, úgy indíttasson ellenük fegyelmi eljárást.

A néppárt nem vállal azokkal szolidaritást — folytatja P a d e r beszédét — sőt perhorreszkálja azokat.

L é v a y Lajos a költségvetés reális voltát bizonyítja. Bizalommal viseltetik a kormányt iránt s így a költségvetést elfogadja.

V a r o s s y Gyula kijelenti, hogy a kormány iránt nem viseltetik bizalommal. Indokait azonban csak a részletes vitánál fogja kifejteni. Szólani fog majd a miniszterelnökség tételénél, mert a kormányelnököt teszi felelőssé az egész rossz kormányzásért.

B e r n á d y György védte a költségvetést, de szavai elhangzottak az ellenek gunyos kacajja közt.

P i c h l e r Győző állott fel rögtön e szónok után s rámutat B e r n á d y r a, a ki lezckét mer adoi függetlenségi pártnak. B e r n á d y teszi azt, aki a marosvásárhelyi függetlenségi pártnak elnöke volt és 5 nappal a választások előtt hagyta cserben a pártot és belépett a szabadelvű pártba, hogy képviselő lehessen! (Zajos felkiáltások a székfoglalón.)

Rámutat P i c h l e r Győző továbbá L é v a y Lajos előbbi kormánypárti szónok viselkedésére is, a ki mandátumát ugyszólván megvásárolta V i k á r Istvánról.

B e r n á d y György személyes kérdésben s z o l v a v é k e k e z i k — P i c h l e r vádjaival szemben és kijelenti, hogy nem volt soha a marosvásárhelyi függetlenségi párt elnöke, e s a k a l e l n ö k e (Zajos derűtség!)

P i c h l e r válasza után még A s b ó t h János beszélt.

Ülés vége délután 2 órakor.

A brüsszeli kiállítás.

Budapest, jan. 14. «A Debr.» ered. táv. Brüsszeben terbe van véve egy nagyobb-szerű nemzetközli kiállítás rendezése, a melyen a világ összes államai bemutatják termelőképességüket, bemutatják a szuverain államok közti helyzetfoglalásokhoz mérten iparukat k e r e s k e d e l m ű k e t, s z e l l e m i és anyagi erejüket. Csaknem minden állam részt fog venni ebben a nemzetközi versenyben, ezen a kiállításon. — A magyar kormány úgy látszik be látta már, hogy kötelessége Magyarországot a külföldön is mint szuverain államot bemutatni, megmutatni a világ előtt, — hogy gazdasági ipari, kereskedelmi tekintetekben, daczára annak, hogy közösvámtarulat nével fogva Ausztriának — sajnos! — gyarmatállama vagyunk — nem állunk sokkal hátrább a többi Európai államoknál. — Erre mutat legalább az, hogy a kormány ma N á v a y Aladár keresk. min. titkár Brüsszelbe küldte, hogy az a kellő intézkedéseket tegye, Magyarországnak mint önálló szuverain államnak, a kiállítás leendő méltó képviselésére.

Ujdonságok.

* A jog és pénzügyi bizottság ülése.

Rendkívül érdekes és fontos tárgyak azok, melyeknek elintézésére a jog és pénzügyi bizottságot. A debreczeni állami főreáliskolának főgymnasiummá leendő átalakításán kívül különösen a városháza ügye az, melylyel a bizottság ma foglalkozik. — Ezt az egészen elaltatott ügyet most az hozta újra felszínre, hogy

mint már említettük B l a u Gyula vélt kára megtérítésére H e g e d ű s Béla ügyvéd, országgyűlési képviselővel egy épannyira humoros mint vakmerő ajánlatot tet a városnak. Blau Gyula tudvalevőleg pörrel fenyegetőzik a város ellen s az építkezés elmaradása miatt állítólag szenvedett kárai, veszteségei megtérítése iránt követeléseket formál. De úgy látszik, hogy a pertől ő maga is fel s aligha bizik annak kedvező kimenetelében; mert már a második ajánlatot teszi a városnak, szerinte mindig a város érdekében, csak ne legyen bírósági ut választására kényszerítve. A multkori ajánlatában kártérítési igényeinek fentartása mellett késznek nyilatkozott a városháznak a Havranek és Adriányi-féle tervek és első ajánlata szerint való felépítésére. Tegnap beadott ajánlatában pedig a következőket mondja: Anélkül, hogy álláspontjától eltérne s jogaiából bármit feladna, ha a város a s z é k h á z u j j á é p í t é s e helyett annak m e g f e l e l ő k i b ő v í t é s é t czélozná, de a II-ik emelet felépítésével, ő hajlandó e munkálatok tervezését a szokásos procentualis díjazás mellett elvállalni s az elfogadandó terv és költségvetés alapján, mely a tanács által elfogadott költségvetési egységáron alapul, az építkezést teljesíteni. Egy mástk módot is ajánl Blau Gyula, a békés megoldásra. Nevezetesen, ha a város a székházon kívül más hat onló nagy költségvetéssel jérő építkezésekre tervez s azokat ő rea bizza, szintén alkalma nyilnék neki meghurczolt (?) reputációjára erősítésére s kárai és kiadásai gótlására. Dz esetek bármelyikében — fgy fejezi be ajánlatát — fel van mentve ama kínos helyzet alul, hogy egy város közönségével szemben bírói döntést provokáljon.

* Darányi miniszter Debreczenben. D a r á n y i földmvelési miniszter az csesdi lap lecsapoló társaság terve ellen nála közelebb kérelmező szatmári küldöttségnek ígéretet tett arra nézve, hogy mielőtt a Homoród csatorna kérdésében döntene, személyesen tekinti meg a helyszínen a viszonyokat. A miniszter ma éjjel érkezik Szatmárra s így az este 7 óra 9 pkor Debreczenbe érkező gyorsvonattal hozzánk érkezik s egész 8 óra 2 perczig átomásunkon időzik, a mikor a Szathmár felé menő vonat innen elindul.

* Pályázat az ev. ref. egyházi pénztárnokságra. Az ev. ref. egyház a megüresedett s ezer forint évi fizetéssel díjazott pénztárnoki állást, valamint a választás folytán netalan megüredő állást ebben a hóban tartandó presbyteri gyűlésen fogja betölteni: a kik ez állásra pályázni óhajtanak, az egyházi főgondnoknál jelentkezhetnek, illetve adhatják be kérvényeiket.

* Debreczenben szünik a sertésvész. Örömmel jelenthetjük, hogy városunkban szünik a sertésvész s így nemsokára eljön már az idő, a mikor az oly hosszú ideig tartott zárlatot feloldják. Mar hetek óta mind ritkábban lépett fel a sertések között a vész, úgy hogy a téli országos vásár alkalmával a sertésvásár is meg lett volna tartható, ha az óvatos emberek nem rettegnek attól, hogy akkor behurczolják újra a vész magvát. A legutóbbi napokban már egészen jóra fordultak a viszonyok, a mennyiben néhány nap óta egyetlen bejelentés sem történt, hogy a sertésvész valahol fellépett volna. Így remélhető, hogy a helyi vásárok már legközelebb megtarthatók lesznek, azonban, hogy

ez elérhető legyen, a mezőrendőrkapitányság figyelmezteti a sertéstartó gazdákat, hogy a fertőtlenítést pontosan eszközöljék, nehogy e miatt késést szenvedjen a zárlat feloldása.

* **Tanácsülés.** Ma d. e. 10 órakor a Vecsey Imre tanácsnok volt szobájából alakított rendes tanácssteremben Simonffy Imre polgarmester elnöklése alatt tanácsülés volt. A tanácsülésen, melyen résztvettek az összes tagok, folyó ügyek kerültek tárgyalásra.

* **A katonai ügyosztály köréből.** A katonai ügyosztály figyelmezteti azon népfőlkölköket, kiknek katonai könyveit a legutóbb tartott népfőlkölközi időszaki szemlén vissza tartotta, hogy bemutatási lapot ragasszon rá, hogy ezen könyveiket mai naptól fogva átvehetik a hivatalos helyiségben.

* **Zemplénvármegye átirata.** Zemplénvármegye a mai napon megküldötte Debreczen sz. kir. város közönségéhez pártolás és hasonló szellemben való felirat intézése céljából a képviselőházhoz intézett ama feliratot, melyben a magyar görögkatholikus püspökség felállását sürgeti. Az átiratot a tanács véleményezés végett kiadta a jog és pénzügyi bizottságnak.

* **Utóállítás.** F. hó 20-án reggel 9 órakor a Kossuth kaszánya VI. számú helyiségében katonai utóállítás lesz, amelyre idáig 8 idegen illetőségű hadköteles jelentkezett.

* **Jövőbe látó haltenyésző.** — Nem mindennapi fantáziával lehetnek megáldva a kőbányai lakosok, hogy olyan is kikerül közülük; mint Corchusz Béla haltenyésző ur. Sok tinta folyt ugyanis már erről a kérdéssel, majdnem annyi, hogy akár az öntöző csatornákat is megtölthetné, miként lehetne vizet vinni a Hortobágyra szárazság idején árvíz veszedelme nélkül, de még annyi haszon sem volt eddig belőle, hogy tinte a víz! Öntözhetjük volna a legelőket, mer ennek a folyadéknak meg van az a rosz tulajdonsága, hogy rendszerint szárazon kerül az ember szeme elébe, sekszor még a kalamárisból is, papíroson pedig mindig. — Ebben a tintagazdag vízszegény állapotában a hortobágy öntözési kérdésnek elénk áll egy ideális, avagy utópista, még nevet sem tudunk neki adni, — s azt az ajánlatot teszi a városnak, hogy a Hortobágy öntözés végrehajtása által létesítendő lecsapoló medenczék vagy tavak vizét haltenyésztes céljaira kiveszi bérbe, ha azt a város legalább 15—20 évre neki adja. . . . Ne halat, de vizet tenyészsen az ur a Hortobágyon, abból lesz nekünk hasznunk! ordit fel erre a kérvényre a kőbányai árucaarnokhoz az összes debreczeni illetőségű sertés és marhaállomány, amikor ezt a Kőbányáról kikerült utópiát Debreczenben olvassák . . .

* **Névváltoztatás.** A belügyminiszter a városi tanácshoz ma leküldött rendeletében megengedte, hogy Pollák Józsefet és kis koru gyermekei nevüket Pókaira változtassák.

* **Széchenyi utcai csendélet.** Jellemző néhány utcára, hogy vagy sok a rendőr benne (?) vagy pedig egyáltalán nem található. Így eshetik meg azután olyasmi is, mint tegnap fél 8 órakor a Széchenyi utcában az 1767 számú házban történt. Egy favágó bement az udvarba és ott kinyitva a baromfi ketrec ajtaját, kilopta a legnagyobb kakas pulykát. A házbeliiek azonban észrevették és kiabálva utána szaladtak. — Egy uriember figyelmes lett a kiabálókra és miután egy embert látott kiszaladni az udvarból és

utána iramodott és szintén kiabálva rendőrt nem messzire az említett háztól utól is érte, hol is a pulykát elvéve, rendőr hiányában a tolvajt kénytelen volt elbocsátani. — Ilyen esetek elkerülése és a lakók biztonsága érdekében jó volna, ha egy olyan utcára mint a milyen a Széchenyi utca is, hol a Királyi tábla is van, legalább a tábla előtt mindig lehetne egy rendőr. S még azt mondtuk, elég Debreczenbe 100 rendőr!

* **A kiscsapó-utcaiak kérelme.** Barátok Imre és társai kiscsapó utcai lakosoknak lelkük vágyát az képezte, hogy utcájuk egyszer már tisztességes kövezetet és csatornázást kapjon, amely levezesse az utcájukon mindig nagy töcsát képező vizet és sarat. Készítettek hát egy kérvényt és szabályszerűen felszerelvény és aláírván felküldötték egyenesen a belügyminiszterhez, mivel bizonyára féltek attól, hogy az ő kérelmük is azon sorsra jut, mint többi utcai társaiknak a városi tanácshoz intézett ilyenmü kérvényük. — A belügyminiszter a kiscsapó utcaiak ezen kérvényét ma leküldötte Debreczen városához egy leirat kíséretében, melyben utasítja a várost a kérvénynek közgyűlésen leendő tárgyalására.

* **Lelkészválasztás.** A Fényes-Litkei ev. ref. egyház lelkészül Szabó Imre karcsagi ev. ref. vallásánárt választotta meg. A nagy népszerűségnek örvendő lelkész, új állását már legközelebb elfogja foglalni.

* **Esküvő.** Kertész István derék ifju polgár tarsunk Kertész János urnak pártunk alelnökének unokaöccse, hó 20-án esküszik örök hűséget Demjén Ágnes kisasszonynak Demjén Lajos és neje leányának H.-Nádudvaron. Ez a hír bizonyára örömmel tölti el pártunk minden tagját kik régóta tisztelik becsülik és sokra nézik elveinknek fiatal harcosát, aki minden tekintetben méltónak ígérkezik arra a szep névre amelyet visel. A vőlegény és menyasszony családjai a következő meghívót bocsátották ki: Ágnes leányunknak és István testvérünknek folyó évi január hó 23-án d. e. 11 órakor H.-Nádudvaron végbemenendő egybekelési és d. u. 5 órától Debreczenben lakásunkon Kismester utca 1124 sz. a. megtartandó lakadalmi ünnepélyre t. Czimet és b. családját tisztelettel meghívjuk. Demjén Lajos és neje. Kertész Testvérek Vacsora pont 6 órakor H. Nádudvar. Debreczen 1897. január hó.

* **Népfőlkölkök figyelmébe.** Mint a katonai ügyosztály köréből értesülünk, a múlt hóban megtartott népfőlkölközi időszaki szemléről 140 népfőlkölk elmaradt. A katonai ügyosztály felhívja ezeket, hogy rövid idő alatt a hivatal helyiségében (Hungária II. emelet) jelentkezzenek, mert már így is büntetésben fognak részesülni.

* **Öngyilkos hadnagy.** Podhorszky Béla, a debreczeni 3. honvéd gyalogezred kezelő tisztje tegnap reggel kilenc órakor Nagy Károlyban szíven lökte magát. Podhorszky Béla az öngyilkosságot a robogó vonaton követte el. A Zilah felől tegnap reggel 9 órakor érkező vonaton jött és alig hogy a mozdony Nagy-Károly állomás közelében fűtő-jelt adott, Podhorszky Béla kupéjában revolvert szegzett mellének és szíven lötte magát. A vonat beérkezése után az utasok és az állomáson várakozó közönség a kocsiosztály felé futott és az állomás személyzete csak nagy erőmegtévesztéssel tudta visszatartani. Az állomás főnök-

ség azonnal értesítette az esetről a nagy károlyi honvédtisztikart és az öngyilkos hadnagy holttestét az ottani katonai kórházba szállították. Levelét nem találtak nála, tettének oka ismeretlen. A debreczeni 3. honvéd gyalogezred tisztikara már tegnap este a következő gyászjelentést adta ki: A m. kir. debreczeni 3. honvéd gyalogezred tisztikara mélyen szomorodott szívvel tudatja, hogy szeretett bajtársnk Podhorszky Béla hadnagy kezelő tisztnek f. hó 13-án reggel, életének 32-ik évében hirtelen elhunyt. Boldogultnak hűt tetemei f. hó 15-én d. u. fognak a ref. egyház szertartása szerint Nagykarolyban örök nyugalomra helyeztetni Debreczen, 1897. jan. 13. Béke lengjen hamva felett.

* **A sámsoni ref. egyház kérelme.** A sámsoni református egyház templomát ujjaakarja építeni. E célból ma kérvényt küldött Debreczen sz. kir. város tanácsához, melyben segítségül 100.000 téglát kér. A kérvényt kiadták a jog és pénzügyi bizottságnak.

* **Feloldott zárlat.** Nádudvar község elöljárósága értesítette a debreczeni mezőrendőrséget, hogy a község a mai naptól kezdve az állatok között fellépett ragadós száj és körömfájás miatt elrendelt zárlat alól feloldatott. Így alig van a megyében község, mely zár alatt állana.

* **Tilos a házalás.** Az új szabályrendelet kimondta ezt a határozatot s azt a rendőrség szigorúan is ellenőrzi. — A mostan folyó országos vásár alkalmából városunkat vászon, posztó, szőnyeg és más czikkeket árusító házalók annyira ellepték, hogy a rendőrség ezek visszaéléseitől képtelen megmenteni a várost. Ezúton kéri fel tehát a rendőrség a közönséget, hogy azokat a közönséges svindlereket, kik egyedül a nép becsapásában utaznak, verjék ki házukból s legyenek segítségére azzal, hogy adják át az illetőket a legközelebbi rendőrnek.

* **Garazda kőmives segédek.** Nagy botrányt csinált tegnap két garazda kőmives ifju. A derék fiatal emberek a helyett, hogy dolgoznának, még meglevő pár garasukat is eliták tegnap és az éjszétjében, kellően illuminált állapotban megtámadtak és tetteleg bántalmaztak egy intelligens uri embert. A jó madarak, nevezetesen Székely István és Tóth János. A rendőrség nagyon jól tette, hogy városunk közönségét jövőre ily botrányoktól megóvando, pénzbüntetésre és elzárásra ítélte az éj hősöködő lovagjait.

* **Öngyilkos lelkész.** A sárospataki ev. ref. kolégium szeniora Putnoki Pál tegnap öngyilkos lett. A reggali vonattal Sárospatakról Miskolcra utazott s a Reidinger fogadóban szobát bérelt. Rövid idő múlva lövések hangzóttak szobájából. Mikor a fogadó személyzete odarohant, Putnoky véreben feküdt a padozaton. Halántékából és oldalából szivargott a vér. Mellette ott feküdt a revolver. Rögtön apolas alá vették de már hadoklott mikor a kórházba szállították. Levelét nem hagyott hátra de zsebében egy gyönyörű nő arcképet találtak s ebből azt következtetik hogy boldogtalan szerelem adta kezébe a gyilkos fegyvert. A szerencsétlen pap rozanyói születésű volt hol apja szegény iparos. Rozsnyón végezte a középiskolát s mindig egyike volt a legelsőknek. Az érettségét is jeles eredménnyel tette le. A papi pályára készült és Sárospatakra ment. Juiusban végezte el a theologiai kttünő eredménnyel. Egyik vezetője volt az ifjuságuk s szerkesztette az ifjusági Közlönyt is melybe ő maga leginkább theologiai doigozatokat írt. Ez évben tanári bizalma és szeretete a szeniori székbe emelte. Igen képzett okos, szerény ember volt sokat küzdött maga tartotta fenn magát. Gyakran emlegette hogy mily sanyaru a ref. papok helyzete, kvált míg ekleziához

ném jutnak. Keserűséggel mondogatta hogy majd lesz 50 ft fizetése egyévre, ha kaplannak megy valahová. Inkább a tanári pályához volt hajlama mint a papihoz * szeretett volna felföldni a budapesti egyetemre de félt attól, hogy itt majd nem bir annyit keresni hogy megéhiessen s a mellett tanulhasson is. Így fogadta el a szeniorságot a kollegiumban. Hogy az a szép nő volt e oka a 23 ik évben járó derék fiatal ember öngyilkosságának vagy a sorsával való elégedetlenség azt bajos volna eldönteni. Végzetes elhatározásához bizonyára hozzájárult mind a kettő.

* **Asztalos ifjak mulatsága.** A debreczeni asztalos ifjuság jan. hó 31-én, a Bika szálloda dísz ermben jótékonycélu zártkörű tánczvizalmat rendez. Kezdeté este 8 órakor. Beléptidij: személyjegy 1 frt, családijegy 3 személyre 2 frt. Felülfizetések, a jótékonycélu iránti tekintetből, köszönettel vetettek és hírlapilag nyugtáztatnak. Rendező bizottság: Nadai Rezső, elnök. Kovács Sándor alelnök. Papp József jegyző. Balint Imre I. pénztáros. Wojta Géza II. pénztáros. Pal Andras I. ellenőr. Kató István II. ellenőr. Bessenyei Gyula, Kovács Béla, Liszkay Balázs, Borsi Karoly bizottsági tagok. Zenész Dajna Balogh Bandi világhírű kisbögös és fia zenekara.

* **Színészből árvaszéki elnök.** — Azt mondják, hogy aki egy cipőtalpat elnyűtt a világot jelentő doszkákon, azt már örökre rabjául ejtette a szuffiták varázsa. Ez az eset azonban, amelynek hírért most írják nekünk, megcsáfolja ezt a régi tapasztalatot, K u n Árpád vidéki színész volt és pedig a tehetségesebbek közül való. De csak kirándulást tett Tália berkeibe s most ismét bucsut mond a papirlugasoknak. A tenoristát, a ki különben jogvégezt ember, M e z ő - T u r városa legutóbbi közgyűlésen árvaszéki ülnökké választotta, ami egy tenoristánál mindenesetre szokatlan karrier.

* **A csizmadia árucarnok szövetségét balja.** A debreczeni csizmadia árucarnok szövetségét 1897 évi január hó 20-án a Korona dísztermében zártkörű tánczvizalmat rendez. Kezdeté este 7 órakor. Italokról és jó zenéről a rendezőség gondoskodik. Az ételeket Kemény János jóhírnevű vendéglős fogja kiszolgáltatni.

* **A fillér egyesület thea estélye.** A debreczeni evang. »Fillér egyesület« február hó 6-án azaz szombaton az »Arany-Bika« dísztermében jótékony célra rendezendő zártkörű tánczvizalmat egybekötött thea estélyt rendez. Belépti-díj személyenként 2 frt. — Családijegy 4 személyre 6 frt. Ez összegbe az e célra felkért fiatal hölgyek által felszolgált thea s hideg ételek ára is belevan számítva. Páholy-jegy 2 frt. A páholyba lépőknek személy-jegyét is keil váltaniok. Kezdeté 8 órakor. Jegyek előre válthatók Benyáts Emil Békés Lajos, Szeut-Királyi Tivadár, Zádor Lajos urak üzleteiben és az estély napján a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. A Fillér-egyesület választmányja Géresi Kálmánné, elnök. Handtel Vilmos pénztáros Ormós Gáborné, alelnök Materny Lajos titkár. Benyáts Emilné, ifj. Boezkó Samuelné, Forgách Károlyné, Füleky Pálné, Harmath Gergelyné, Janossy Józseinné, Materny Lajosné, öz. Mentze Henrikné, Nadai Rezsőné, Paraszkay Gyuláné, Raics Lajosné, Schultze Viktorné, öz. Springer Józsefné, Tamassy Béláné, Textorisz Viktorné, Thieszen Arthurné Wagner Györgyné, Zatorszky Istvánné, Zimmermann Gyuláné választmányi tagok

* **A »Fortuna« aranybánya részvénytársaság.** 25 koronás részvényeire múlt hónap 20-ikán lezárt aláírás mint értesítünk fenyesen sikerült. Az aláírásra becsajtott 49.000 részvény jelentékenyen túljegyezett és a kibocsátó szindikátus már be is fejezte a repartírozást, a mi azért tartott hosszabb ideig mert roppant számban jelentkeztek a kis aláírók teljes mértékben figyelembe vétettek míg redukezió csak azoknál a nagyobb aláírások-

nál történt a hol a spekulacionális szándék valószínűnek látszott. Ez annál is inkább szükséges volt mert a részvényekben a váltó házak közvetítésével élénk magánforgalom van jelenlétekeny ágióval. A részvények szétküldése teljes folyamatban van és még e hónap folyamán minden aláíró megkapja a részvényeit a mennyiben annak a kötelezettségének, hogy az aláírási összeg hátralevő részét január 15-ikéig beküldi eleget tett. Másrészt a társaság bányáiban daczára a téli időnek fokozott erővel indult meg a munka. A míg a társaságnak a technika legújabb vívmányai szerint felszerelt gépei a helyszínere érkeznek addig ott nagyban dolgoznak az aknák mélyítésén és a tárnák bővítésén fejtik a zuzóerezeit hogy a kiválasztás a gépek felállítás után azonnal nagyban történhessen. Az eddigi előmunkálatok után ifélve is már kétségtelenné látszik, hogy a társaság az 1897. évi április 30 án lejáró első negy havi üzletszaka után már majusban jelentékeny osztalékot fog fizetni, mely osztalék a későbbi időszakokban bizonyára még növekedni is fog.

CSARNOK

A próba.

Írta: **Alpári Lajos.**

(Folyt. és vége.)

— Minek tagadod? szereted. Szerelmes vagy, akár csak egy diák gyerek.

— Nem igaz. Irén csak tetszik, — mert szép. Tetszik, mint a virágváza itt az asztalon, mert ez is szép.

Csak hogy az a másik lény ott belül nem igen hitte el ezt, csak kaczagott e yre. Hogy figyelmét másra terelje, elővette egyik bölcsészeti művet. Csak úgy találomra felütötte.

Hat már ez is, a legjobb barátja is üldözi? Itt is csak szerelem, mindenütt szerelem?

Idegesen dobta el a könyvet, de azért a sok sziklaszilárdnak hitt teória úgy ingott, mint a szélverte nádas, szinte tánczra perdültek elötte.

Hányszor megfogadta magában, hogy nem megy el a tanácsosék mai estélyére, s mégis öltözködni kezdett.

Ösztöne hajtotta már, nem az a hatalmas akarat, melyre egy világot épített.

Kissé megkésve érkezett.

A fiatalág már javában keringőzött az ehédőlöböl rögtönzött tánczteremben.

Ő tánczolni nem tudott. A legnagyobb bolondságnak tartotta ezt a mesterséget. L ült hát a házigazda mellé egy sarokba s onnan nézte, mint lebben, mint röplül előtte Irén.

A tánczosat ismerte. Művelt, udvarias, ez nos fia volt. Fogalmazó-féle Jónas osztályában. De hát ez elég érdem arra, hogy karját átfonhassa az isteni termeten, hogy apró kezeckéjét kezébe tarthassa, hogy képes gyönyörben szökdélhessen vele a zene örjítő ritmusai a?

Es Irén mily kedves mosolylyal hallgatja szabályos hajlongások közt elmondott léha frazisait, ostoba bókjait! Alig ér rá észrevenni őt. Köszöntését is csak úgy fogadja könnyed bölintással, mintha valami futó báji ismeretség volna köztük. Hat egy-két üres bók hatást ér, ott az ő esze és szive?

Vad fájdalomszorította össze szívét, láz égette agyát. Nem nezhette tovább azt a bajos mosolygó, érdeklődéssel tele arcot.

Az előszobában majd leütötte labaró! ücsesét.

— Mi bajod? Hová ilyen eszeveszetten, bátyám?

— Indiába!

— Nono, csak lassabban. Ah! Te szöknél akarsz! És a fogadás?

— Okosabb volna, ha India helyett feleség után néznél!

Nini, erre még nem is gondolt. Egyszerre világosság áradt szét fejében s valami ismeretlen melegség szívében.

Eppen ekkor lépett hozzájuk Jónás.

Zoltán megragadta a karját.

— Méltóságos uram, tehetnél valamit értem.

— Szivesen.

— Mit gondolsz édes Kálmán, lenne tudna... tudna lenni Irén az én feleségem.

— Ha haha — nevetett a háziur — mégis csak jó szeme van a feleségemnek. Mindjárt megjövődölte.

Hanem nem gondolnád okosabbnak doktorkám, ha magát Irént kérdeznéd meg?

Erővel kellett őt visszatartani, hogy el ne rontsa esetlen szeleburdiságával az egészét.

Képes lett volna tánczosa karjaiból kiragadni őt, hogy megkérdezzék:

— Akar-e feleségem lenni?

— Hogy is gondolsz erre ebben a pilianatban, te Hübele Balázs? Mily feltűnés, mennyi kellemetlen zavar származnék ebből!

Várj legalább holnapig! — csitította a tanácsos.

— Tehát holnap Adieu!

Az öcsse még a házigazda majdnem kővé meredtek az ámulattól csak perczek muiva kezdtek kaczagni e váratlan fordulaton III.

Félkilenczre sem volt még mikor másnap reggel betoppant a tanácsosékhoz, Nem aludt egész éjjel. Végtelenségnek tetszett előtte eddig is a várakozás. Csak az előszobában felhalmozott porolásra váró szőnyegék láttára jutott az eszébe hogy talán illetlenség is ily korán kérébe járni. Szerencséjére még senki sem látta a házbeliek közzül. Egyet s étál előbb. Eppen sarkon fordult mikor egyszerre beves izgetott larma üti meg füleit. Álmodik-e, vagy már egészen megbolondult? Hiszen ez reménybeli sógorának és a feleségének a hangja!

— Utoljára mondom hogy add át azt a levelet! — hangzik belülről Kálmán dühöl remegő hangja.

Semmi válasz csak egy keserves méy sóhajtas.

— Add ide kigyó különben mindjárt kiütlek házamból! — ordítja még szenvedélyesebben a férj.

— Nincs nálam jaj ereszd el a karomat te kegyetlen emamer — nyögi az asszony gyöngöe szinte síró hangon.

Megkövülten állott a filozófus a küszöbön mozdulni sem tudott a helyéről Végig kellett hallgatnia a szőnyeg mennydörgést melynek minden viláma őt, az ő még végig sem álmodott holdogságát ü ötte agyon.

— Hah itt a level! Valld meg hogy ő írta! — hangzik megint belülről.

— Nem nem... atyámtól kaptam.

— Hazudsz! Állok, fekete lélek lakik fehér testedben. Képmutató gyalázatos! Haha!

A méltóságos ur keserű kacaját mintha elvágták volna az inas lépett az előszobába ki mindjárt be is kopogtatott, hogy Olgyayt bejelentse.

A szomszédos szoba ajtaja nyikorgott egy pár halk szó s ott állott előtte Jónas Kálmán — karján nejével. Semmi nyoma az előbbi viharoknak. A férj oly gyöngéd szeretettel nézett az asszonyra s az asszonyka oly hűséges odaadással simult férjéhez hogy szinte öröm volt nézni.

— Talán már régen várakozik itt, kedves doktor? tudakozódott is mentegődött is a bajos házi asszony.

— Csak néhány másodpercz hazudott kétségbejítő závarral a tudós.

— De most édes apuskám talán ne zavarjuk a gyerekeket szólj aztán férjéhez édes mosolylyal Mindjárt ideküldöm Irént. Ahelyett hogy sikert kívánnék előre is merek gratulálni,

Még a méltóságos ur is bátoritólág rázta meg kezét, aztán magára hagyták. Iszonyuan egyedül volt, soha meg így. Ugy érezte magát, mintha derekasan összeverték volna, de nem nem a testét, hanem a lelkét. Ujra eszébe jutott a távlat optikai csalódása, a festett dekoráció.

Iren alig ismert rá, mikor beröppent hozzá a szalonba.

— Jó reggelt Zoltán! Nini, mi lelte magát? Olyan mérgesen néz rám, mintha bántottam volna.

— Rosszul aludt?

— Bocsanat nagysád, hogy... azért jöttem, hogy... beh összezavarodnak gondolataim... Igaza van, rosszul aludtam.

— Es ezt jött nekem elpanaszolni ily szokatlan időben?

— Nem, nem, hanem... Igen már eszembe jutott. Azt akartam kérdezni, tökéletes alkotásnak tartja-e a Faustban Grätchent?

— A legkélembenebbnek, melyet költő fantáziája valaha alkotott. De miért kell nekem erre négyzsemkőzt, összeesküvők módjára felelnem?

Es a nagy tudós ott állott a leányka vizsga szeméi előtt, rezketve az izgatottságtól, de csakhamar megemberelte magát.

— Kisasszony, azt is akarom még mondani, hogy mi most utoljára beszélünk egymással. Még ma elutazom messze, messze, hogy sohse térjek vissza többé. Isten önnel! Éljen boldogul!

Aztán ott hagyta a faképnél minden magyarazat nélküli.

A kapuban a hivatalában induló tanácsos várta.

— Nos, ily gyorsan elvégezték?

— Igen. Isten veletek! felelé szédült arczczal s tovább akart rohanni.

— Hohó, ne szaladj el. Mi történt? Iren megtagadta volna kezét?

— Mindegy az már nekem!

— Lehetetlen, megesküdtem volna, hogy szeretet, hisz a feleségem is azt hitte. Külömben ez a malheur engem is zavarba hoz. Szerettelek volna valamire kérni, egy szerep eljátszására, a mi most már természetesen abszurdom. Ne bámulj úgy! Tudom, nem vagy tagja a műkedvelők egyesületének, mely egy francia vígjáték előadására készül. Nem játszottad a főszerepet. A darab neked ugyan egy cseppet sem tetszik, de azért én is játszom, még pedig egy féltékeny férjet. Eppen az imént, mikor te jöttél, tartottunk belőle egy kis próbát.

Nem szaladt most már a doktor, gyökereket vertek lábai. Barátja karjába kapaszkodva hebegette:

— Próbát tartottatok? Egy levélről ugy-e?

— Igen. Talán hallottál belőle valamit? Egy pillanatig szóltanul, habozva állott előtte. Látszott rajta, hogy nagy küzdelem megy végbe lelkében. De a másik pillanatban, már eszaveszetten rohant föl újra a lépcsőkön. A tanácsos szinte aggódni kezdett a derek fia ép elméjéért. Maga is fölment utána.

Zoltán már benn volt Iren saobájában Ugy rontott be, mint a kit üldöznek.

— Kegyelem, kegyelem!

— De uram!

— Irgalmazzon és nélkül cselekedtem. Iren egyik ámulatból a másikba esett.

— Hallgasson meg s aztán legyen bírám. Itéljen el, vagy mentse fel! De hallgasson meg...

— Jól van tehát, elvállalom a gyóntatást, de aztán meg ne haragudjék, ha sok penitencziát találok feladni! biztatá végre egy erőltetett mosoly kíséretében, csak hogy mentül előbb véget vessen ennek az érthetetlen, kínos állapotnak.

Zoltán gyónni kezdett. Elmondott minden, elküzdhetetlen szerelmét, szándékát, mely

idevezérelte s a jelenetet, mely oly kegyetlen félreértéseket szült.

A kis leány szemlesütve pírulva hallgatta Mióta óhajtott már hallani az édes kérdést:

— Akar-e a feleségem lenni? s most még sem tud rá felelni, mikor az a gyerekké lett komoly férfi odaszorítja lázasan verő szívéhez...

Jó, hogy Kálmán és Vilma éppen akkor nyitnak rájuk.

Elvégzik ők helyettük a többit.

Es a völegénynek sokkal több gondot ad boldogsága, semhogy még azt is kikutassa, hogy hát esakugyan próba volt-e az a próba?

KOZGAZDASAG.

Budapesti gabonatözsge.

jan. 13

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

Bursa	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	—	76	—
"	77	8.35	8.45	78
"	79	8.55	8.65	80
Tiszavidéki ó	75	—	76	—
"	77	8.50	8.55	78
"	79	8.65	8.70	80
Pestvidéki ó	75	—	76	—
"	77	8.45	8.50	78
"	79	8.60	8.65	80
Fehérmegyei ó	75	—	76	—
"	77	8.55	8.50	78
"	79	8.60	8.65	80
Bácskai ó	75	—	76	—
"	77	8.55	8.60	78
"	79	8.70	8.85	80
Észak magy	75	—	76	—
"	77	—	78	—
"	79	—	80	—

Min. hekt.-ben Ar kilógram

Rozs elsőrendű uj	70-72	6.75	6.80
" másodrendű "	—	6.70	6.75
Árpa takarmánynak "	60-62	4.00	4.35
" égetni való "	62-64	5.10	5.30
" serfözdei "	64-66	6.50	8. —
Zab — uj	39-41	5.70	6.20
Tengeri bánsági — uj	—	4.15	4.20
" más nemű — uj	—	4.05	4.10
Repce bánsági —	—	0. —	0. —

Kőbányai sertés-piaz.

jan. 13.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Óreg nehéz (páronként 400 klgon felüli súlyban — krtól — krig. 2. Óreg közep (páronk 300-400 kil.súlyb. — krtól — krig. 3. Fialat (páronként nehéz — ban felülisúlyban) — krig. 4. Fialat közep páronként 25! — 320 klg. súlyban 54 — 56 krig. 5. Fialat könnyű páronként 250 kgr. terjedő súlyban — krig. Magyar szedett nehéz páronkint 280 klg. felüli súlyban — kr. Közép páronkint 220-280 klg. súlyban — krig. Könnyű pként 220 klg. terjedő súlyban — krig. III. Szerbia Nehéz pként 260 klg. felüli súlyban 52 53 krig. Közép pként 220-260 klg. terjedő súlyban 49-50 krig. Könnyű pként 220 klg. terjedő súlyban 47-48 krig.

Sertés létszám 1897 jan. 11-ik napján volt készletben 5128 drb. 1897. jan. hó 12-ik napján felhíttatott 20 drb. 1897 jan. 12-ik napján elszállítatott 347 db. 1897. évi jan. hó 13-ik napjára maradt készletben 4801 db. A hizott sertés üzletirányzata — alnyha.

MUTATÓ TÁBLA

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényesséknél jegyzőiroda nyitva nétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreceni kir. járásbíróság szóbeli kezeseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz ked-

den és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig

A Gönczy-egyesület „ethona” a keresk. akad. palotájában

Museum, a kollegiumban, nyitva van vasárponként d. e. 10-12-ig.

Január 20. A eszmadia társulat bálja a „Koroná”-ban.

Január 23. A függetlenségi kör bálja a Korona dísztermében.

Jan. 30. A polgári kör mulatsága.

Jan. 31. Az asztalos ifjuság mulatsága.

Február 23. A függetlenségi párt bálja a Korona dísztermében.

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11-12 óráig.

Csütörtökön)

Kedden)

Szerdán) 9-11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2-5 óráig.

Vasárnap délelőtt 9-12 óráig

VASUTI MENETREND.

1896. október hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul:

Budapest-felé	gyorsvonat	reggel 8 ó. 15 p
Budapest-Nagyvárad-felé	délután	12 ó. 36 p
"	délután	3 ó. 48 p
"	este	10 ó. 31 p
P.-Ladány-Nagyvárad felé)	délután	3 ó. 48 p
"	minden kedden déli	12 ó. p
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	8 ó. 15 p
Szatzmár-M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p
Szatzmár-M.-Sziget felé	este	8 ó. — p
"	éjjel	3 ó. 05 p
Csak Szatzmárig	reggel	8 ó. 25 p
Miskolcz-Kassa felé)	reggel	5 ó. 30 p
Miskolcz-Kassa felé)	este	8 ó. 10 p
Szerencs-S.-A.-U-Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p
H.-Böszörmény-B.-Szt.-M felé máv-ról reggel		5 ó. 28 p
"	vásártérről	5 ó. 51 p
"	máv-ról	délután 3 ó. 57 p
"	vásártérről	4 ó. 10 p
F.-Abony felé máv-ról reggel		4 ó. 42 p
"	vásártérről	5 ó. — p
Ohat-Kócs-Polgár felé máv-ról d. u.		4 ó. 12 p
"	vásártérről d. u.	4 ó. 24 p
Derecske-Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.		4 ó. 17 p

Debreczenbe érkezik.

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p
"	gyorsvonat	este 7 ó. 09 p
"	reggel	2 ó. 40 p
"	reggel	5 ó. 12 p
N.-Várad-Pl-Ladány	reggel	7 ó. 50 p
M.-Sziget-Szatzmár felől	délután	12 ó. 16 p
"	este	10 ó. 16 p
Csak P.-Ladányról	reggel	7 ó. 40 p
Csak Szatzmárról	este	6 ó. 58 p
Kassa-Miskolcz felől)	reggel	8 ó. 37 p
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p
Kassa-Miskolcz felől)	este	7 ó. 50 p
B.-Sz.-M.-H.-Böször felé vásártérre reggel		8 ó. 09 p
"	máv-ra	8 ó. 17 p
"	vásártérre	este 6 ó. 40 p
"	máv-ra	este 6 ó. 49 p
F.-Abony felől vásártérre délután		5 ó. 23 p
"	máv-höz	5 ó. 32 p
Ohat-Kócs-Polgár	vásártérre reggel	7 ó. 50 p
"	m. á. v. hoz	8 ó. — p
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7 ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p		az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u. 2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p.	Személy-vonat	este 7 ó. 05 p
az " 2 ó. 40 "	sz. v. (Püspökladányig gy. v. átszállással)	este 9 ó. 15 p

Budapestre érkezik:

eggel 8 ó. 40 p p.-kor ind. gy. v. délután		10 ó. 5 p
déli 12 ó. 36 "	sz. v. este	8 ó. 10 p.
este 10 ó. 31 "	reggel	5 ó. 15 p.

1) P.-Ladánytól gyorsvonat.

2) Közvetlen kocsi Miskolczon át Budapestre.

3) Kocsiin öveacsi Bptről Miskolczonát

HOFFMANN és TÁRSA

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, főpiacz, a főpostával szemben

mindenfélé

Levélbortékok

a következő olcsó árban kaphatók:

	1000 pld frt kr
44 H2. Jó, zöldes levélborték cégnyomással	2 —
44 V2. Jó, szürke	2 20
44 BB. Jó, kékeszürke	2 20
144 GFL. Erős, recézett világos zöld levélborték cégnyomással	2 40
144 LGL. Erős, narancssárga levélborték cégnyomással	2 40
44 AM. Erős, szürke levélborték cégnyom.	2 40
44 AB. Erős, világos szürke levélborték cégnyomással	2 45
144 JED. Erős, kékes szürke levélborték cégnyomással	2 50
144 OGS. Erős, sárga levélborték cégnyomással	2 50
144 RG. Igen jó világos kék, eres levélborték cégnyomással	2 55
44 GK. Igen jó erős kékes eres levélborték cégnyomással	2 50
44 AF. Finom vil. sárga levélborték cégnyom.	2 60
Jate S. Erős jutte borték cégnyomással	2 65
244 A Cellulose igen erős Cellulos sárga levélborték cégnyomással	2 70
244 CG. Cellulose. Igen erős Cellulos világos hamuszín levélborték cégnyomással	2 70
244 D. Cellulose. Igen erős Cellulos világos zöld levélborték cégnyomással	2 70
144 BB. Legfinomabb fehér levélborték cégnyom.	3 60
46 BB. Fehér okmány levélborték cégnyomással	4 50
46 P. Erős barna okmány levélborték cégnyomással	3 —
41 Patent Erős barna nagyobb okmány levélborték cégnyomással	3 20
Erős szürke okmány levélborték cégnyomással	3 80
91 AV. Na y Extra vastag patron levélborték cégnyomással	8 50

Egyébb nyomtatványokat hasonló olcsó árban készítünk el.

Koczkázott, egyvonalas és sima

levélpapírok:

a következő olcsó árszámítás mellett kaphatók 1000 pld.

könnyű levélpapír cégnyomással 1/2 ives	3 frt — kr
erősebb " " " "	3 " 50 "
erős finom " " " "	4 " 50 "
erős oktáv " " " "	4 " 50 "

merített " " " "	5 " 50 "
merített erős levélpapír " " " "	6 " — "
könnyű sima fehér levélpapír cégnyomással 1/2 ives	4 " — "
erősebb sima fehér levélpapír cégnyomással fél ives	4 " 50 "
erős sima fehér levélpapír cégnyomással fél ives	5 " — "
igen erős sima fehér levélpapír cégnyomással fél ives	5 " 50 "

Körleveleket, számlákat és minden egyéb kereskedelmi és magán nyomtatványokat hasonló olcsó árak mellett szállítunk.

ügyvédi, bírósági és végrehajtói

NYOMTATVÁNYOK.

a következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

100 iv Arverési jegyzőkönyv	kr
100 " 200 pld Arverési hirdetmény	70 "
100 " 200 " Rendelvény	70 "
100 " Biztosítási végrehajtási jegyzőkönyv	70 "
100 " Kiegészítési végrehajtási jegyzőkönyv	70 "
100 " 200 pld Nem szorgalmazás	70 "
100 " 400 " Készítési iv	70 "
100 " 200 " Igény felhívás	70 "
100 " Végrehajtási jegyzőkönyv	70 "
100 " 200 pld Értesítvény haszonbérletről	70 "
100 " 200 " Értesítvény	70 "

Raktáron nem lévő nyomtatványokat hasonló olcsó árban készítünk el.

Irodai papírok

rendkívüli olcsó árban kaphatók:

Kilog.	Nagyság	100	500
		iv	iv
		kr.	frt
7/ 10 Finom simított fogalmazó papír, középérés	34+42	24	1 20
7/ 12 Finom simított fogalmazó papír, erős	34+42	29	1 44
E/ 8s. 10 Finom kék simított fogalmazó papír, középérés	34+42	31	1 55
E/ 8s. 12 Finom kék simított fogalmazó papír, erős	34+42	40	2 —
7/ 10 Finom simított fehér irodai papír, középérés	34+42	40	2 —
7/ 12 Finom simított fehér irodai papír, erős	34+42	48	2 40
7/ 14 Finom simított fehér irodai papír, igen erős	34+42	56	2 80
7/ 16 Finom simított fehér iro-			

dai papír, vastag	34+42	68	3 40
1/ 16 Legfinomabb fehér minster-papír	34+42	9	4 50
stb., stb., stb.			

Ezenkívül mindenmás alakú és minőségű papírok hasonló olcsó árak mellett kaphatók.

Folyó évi Január 5-én

egy WAGGON RÉPAMAG

érkezett direct

QUEDLINBURGBÓL (Poroszország.)

KONTSEK GÉZA

előbb GASZNER KÁROLY

magkereskedésében

Debreczen, Kossuth-utca.

Miért is figyelmeztetem a nagyérdemű gazdaközönséget, hogy nálam bármely fajta ujtermesű répamagot a legmagasabb csiraképeség szavatolása mellett, — a legjutányosabb árban kaphatja.

Eredeti fuvarlevelek és vám okmányok rendelkezésre állanak.

Január hóban megjelenő nagy képes **magárlap** kívánatra **ingyen** küldetik.

Csődtömeg eladás.

Közadó Váradi István debreczeni volt vaskereskedő csődtömegéül leltározott

vasáruknaK

kiarulás utján eladása, a csődválasztmány határozata folytán

folyó január hó 16-án

fog a piacz-utczai bolthelyiségben (Hajdu-ház, a Bikával szemben) megkezdetni, miről a venni szándékozók értesítettek.

Debreczen, 1897. január hó 12-én.

Tömeoggondnok.

Különféle

csődtömegetől

óriási mennyiségben érkeztek és igen jutányos árban kaphatók mindenféle **vásznak, Carton, női ruhaszövetek** és mindenféle **rőfös- és rövidáru-czikkek.**

A Plank és Orbán M.-féle üzletek

összes bolti berendezései

olcsón eladók. Megtekinthetők és értesítés nyerhető

ADLER SIMON

partie áru üzletében, a vármegyeháza mellett.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziaszer ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közzvénynél, csúznál, tagzsugattásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerháznál készletben van; főraktár: Török József gyógyszerész Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utaztat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

